

בש"פ 9085/18 - מדינת ישראל נגד אבישי איתח, ליאור איתח, סאאידמסארווה

בבית המשפט העליון

בש"פ 9085/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. אבישי איתח
2. ליאור איתח
3. סאאידמסארווה

בקשה מוסכמת להארכת מעצר מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בטבת התשע"ט (27.12.2018)

בשם המבקשת: עו"ד נורית הרצמן

בשם המשיב 1: עו"ד אבנר שמש

בשם המשיב 2: עו"ד אלי בניה

בשם המשיב 3: עו"ד אסתר בר-ציון

החלטה

עמוד 1

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים) להארכת מעצרים של המשיבים בתשעים ימים החל מיום 1.1.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 13515-07-17 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 6.7.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד המשיבים ונאשמים נוספים. בכתב האישום המתוקן, המונה שמונה אישומים, מיוחסות להם שורת עבירות של קשירת קשר לפשע, עבירות בנשק לרבות סחר בנשק וקבלת נכסים שהושגו בפשע וכן עבירות סמים. על פי המתואר בכתב האישום, קשרו המשיבים 1 ו-2 שהם אחים, קשר לפרוץ לנשקיה בבסיס צבאי בו עבד המשיב 2 ולגנוב ממנה רובים במטרה למכרם. לאחר שנפגשו עם גיא ליבוביץ (להלן: גיא) ועם ע.ש., שהפך מאוחר יותר לעד מדינה בפרשה (להלן: עד המדינה) וסיכמו על מכירת הנשק, הגיעו המשיבים 1 ו-2 אל הבסיס הצבאי, חתכו את המנעולים של דלתות הנשקיה, נטלו ממנה 33 רובים ונעלו את דלתותיה במנעולים שהביאו עמם. אז נסעו מן המקום כאשר המשיב 1 נוהג ברכב ללא רישיון.

בהמשך לכך, ביום 26.5.2017 המשיבים 1 ו-2 העמיסו 18 מן הנשקים הגנובים על רכבו של המשיב 1, ובהמשך היום נסע המשיב 1 לתחנת דלק באזור הישוב נען שם נפגש עם נאשמים נוספים בפרשה ועם עד המדינה, השאיר את הרכב ובו הרובים הגנובים בתחנת הדלק ומסר להם את מפתחות הרכב. בהמשך, כמפורט בכתב האישום נמכרו הרובים הגנובים בסכומים שונים, כאשר המשיב 3 רכש חמישה רובים. כמו כן, כתב האישום מייחס למשיב 1 שלושה אישומים שעניינם קשירת קשר לבצע עבירות של ייבוא סמים בכמות גדולה לישראל וכן ביצוע עסקה אחרת בסם.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר המשיבים עד לתום ההליכים נגדם (מ"ת 13474-07-17), בה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. צוין כי למשיב 1 עבר פלילי הכולל 13 הרשעות קודמות ובתוכן בעבירות של בריחה ממשמורת חוקית, למשיב 2 עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות ואילו למשיב 3 עבר פלילי הכולל 12 הרשעות קודמות ובהן הרשעה בעבירות נשק. ביום 30.10.2017 הורה בית המשפט על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינם.

בתסקיר שהוגש מצא שירות המבחן כי המשיב 1 מנהל אורח חיים עברייני מגיל צעיר שבמסגרתו הפנים דפוסי חשיבה כוחניים וכי קיימים גורמי סיכון רבים בעניינו ובהם: מעורבותו בביצוע עבירות אלימות בעבר, בריחתו מן הארץ, התנהגות בלתי צפויה מצדו והעדר רתיעתו מסנקציות שהושטו עליו. על כן נקבע כי הסיכון שנשקף ממנו גבוה וכי בחלופת המעצר שהוצעה אין די בכדי לאיין את מסוכנותו. גם ביחס למשיב 2 לא המליץ שירות המבחן על חלופת מעצר וזאת על אף ששירות המבחן התרשם מנכונותם של בני משפחתו לסייע לו. אשר למשיב 3 נכתב כי לנוכח היכולות הגבוהות שלו אשר מתועלות לניהול אורח חיים עברייני קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצדו כפי שמעיד עברו הפלילי העשיר. על כן, גם חלופת המעצר שהוצעה על ידי המשיב 3 לא נמצאה מתאימה על ידי שירות המבחן. ביום 7.12.2017 דחה בית המשפט את בקשת המשיב 1 לעריכת תסקיר משלים בעניינו והורה על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

4. לקראת חלוף תשעה חודשים ממועד מעצרים של המשיבים הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. ביום 30.3.2018 הווארך בהסכמה מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בעניינו. ביום 4.4.2018 האריך בית משפט זה את מעצרים של המשיבים 1 ו-3 ב-90 ימים החל מיום 6.4.2018 או עד

למתן פסק דין בעניינם. בהמשך הוארך מעצרם של המשיבים שוב - ביום 3.7.2018 וביום 20.9.2018.

5. בהחלטה האחרונה על הארכת המעצר מיום 20.9.2018 שניתנה על ידי השופט נ' סולברג בבש"פ 6565/18, נקבע בין היתר כי -

"ככל שלא תסתיים פרשת התביעה במהלך תקופה זו, ובאם תוגש בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, כי אז מתבקש שירות המבחן להגיש בבוא המועד תסקיר מעצר, כדי שניתן יהיה לשקול אפשרות של חלופה למעצר. זאת, בשם לב לתקופת המעצר הארוכה, וחרף התנגדות ב"כ המבקשת, שלדידו אין הצדקה לחלופה כלשהי. כל צד שומר כמובן על טענותיו ומצדי אינני נוקט עמדה.

התסקיר יוגש עד יום 20.1.2018, אלא אם תסתיים עד אז פרשת התביעה."

6. עתה מונחת בפני בקשה מטעם המדינה להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים נוספים החל מיום 18.1.2019. בבקשה נטען כי נשקפת מן המשיבים מסוכנות גבוהה הנלמדת מהמעשים המיוחסים להם ומנסיבות ביצועם, וכי עבירות של קשירת קשר לפשע ועבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית שלא נסתרה. כן הודגש עברם הפלילי של המשיבים וכן תסקיר המעצר בו עמד שירות המבחן על מסוכנותם של המשיבים. ובאשר להחלטת השופט סולברג נטען כי חרף התנהלות המשיבים שכללה ביטול דיוני הוכחות והעדר התייצבות לחלק מהדיונים, עתידה פרשת התביעה להסתיים בדיון הקבוע ליום 2.1.2019, וממילא אינה נדרשת הגשת תסקיר.

7. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה כאמורתן שהתבקשה הארכת המעצר למלוא התקופה (90 ימים) וזאת לאור ההערכה לסיום פרשת התביעה לפני המועד שנקצב בהחלטת השופט סולברג (20.1.2019). באי כוח המשיבים מצדם כפרו בטענת המדינה בדבר עיכובים מצד המשיבים בניהול ההליך וטענו כי אין כל וודאות שפרשת התביעה אכן תסתיים במועד הנטען.

דיון והכרעה

8. אכן, כפי שהובהר לא פעם, עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין מקימות עילת מעצר סטטוטורית מכוח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים בהיותה בגדר "עבירת ביטחון" לפי סעיף 35(ב) לחוק המעצרים (בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש (24.12.2015); בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל (5.5.2016)). כן הודגש לא פעם, כי "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר על דרך של חלופה שמורה למקרים חריגים" (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013). וכן ראו: בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2016); בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' ג'רבי (8.7.2016); בש"פ 75/17 מדינת ישראל נ' נאסר (3.1.2017); בש"פ 5981/17 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (30.7.2017); ובש"פ 7117/18 גזאווי נ' מדינת ישראל (24.10.2018).

9. בענייננו נקבע כאמור על ידי בית משפט זה בהחלטת המעצר האחרונה מתווה אותו יש לכבד. ברם, קיום המתווה מעורר קושי מעשי שכן תקופת המעצר שאושרה מסתיימת ביום 31.12.2018 (כולל) ואילו המועד שנקבע בהחלה לסיום פרשת התביעה הוא 20.1.2019, וממילא בשלב זה בו עלי להחליט בבקשה להארכת מעצר טרם ידוע

בוודאות אם פרשת התביעה תסתיים במועד האמור.

10. באת כוח התביעה ציינה כי כפי שנמסר משירות המבחן, זה נערך בכל מקרה להכנת תסקיר לקראת יום 20.1.2019. בנסיבות אלה, וכדי ליישב בין אילוצי לוחות הזמנים, אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב- 45 ימים בלבד.

11. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב- 45 ימים החל מיום 1.1.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 13515-07-17 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשע"ט (27.12.2018).

ש ו פ ט
